

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1241 van 21 juni 2016
in de zaak 1213/0395/A/2/0373

In zake: 1. mevrouw **Anne CLARCK**,
2. de heer **Louis CEULEMANS**,

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Philippe VANDE CASTEELE
kantoor houdende te 2900 Schoten, Klamperdreef 7
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Véronique ELSEMANS

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:* de nv **IMMO BERCHEM X**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Stijn VERBIST en Pieter THOMAES
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Graaf van Hoornestraat 51
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 18 februari 2013 de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 10 januari 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 25 mei 2012 onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 2600 Antwerpen (Berchem), Borsbeeksebrug 7, met als kadastrale omschrijving afdeling 22, sectie A, nr. 95 K6.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 8 april 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe VANDE CASTEELE die verschijnt voor de verzoekende partijen, mevrouw Veronique ELSEMANS die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Sam VOET die *loco* advocaat Stijn VERBIST verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De nv IMMO BERCHEM X verzoekt met een aangetekende brief van 26 maart 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 29 april 2013 de tussenkomenende partij, aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning, toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 14 maart 2012 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“afbraak bestaande gebouw Postsorteercentrum en bouwen van een eerste fase: gebouw nr. 1 (1+10 en 1+6 lagen) met 3 ondergrondse lagen”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in een zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Afbakening Grootstedelijk gebied Antwerpen’, en binnen de grenzen van het gemeentelijk RUP, ‘Post X’, goedgekeurd met een besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 23 juni 2011. De percelen zijn volgens dit gemeentelijk RUP gelegen in een ‘zone voor gemengde functies (Ge) kantoren en recreatie/maatschappelijke functies’.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het Centrum Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen brengt op 14 maart 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De dienst Mobiliteit van de provincie Antwerpen brengt op 14 maart 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 14 maart 2012 een ongunstig advies uit.

Het Departement Mobiliteit en Openbare werken brengt op 3 april 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen verleent op 25 mei 2012 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

De stedenbouwkundige vergunning kan verleend worden aan de aanvrager, die ertoe gehouden is volgende voorwaarden na te leven:

- de buitenaanleg en het publiek toegankelijke domein wordt uitgesloten van vergunning. Er dient een nieuwe aanvraag ingediend wat dit onderdeel betreft. Aan de sloop van de bestaande gebouwen kan onmiddellijk uitvoering worden gegeven. Het deel van de vergunning met betrekking tot het oprichten van het kantoorgebouw wordt pas uitvoerbaar wanneer de titularis van deze vergunning in het bezit is van een uitvoerbare vergunning voor de buitenaanleg en het publiek toegankelijke domein, rekening houdend met:

- de voorwaarden van de dienst archeologie, brandweer, het centrum voor toegankelijkheid, de Vlaamse overheid/Beleid Mobiliteit, verkeerspolitie, het departement ruimtelijke ordening en mobiliteit/dienst mobiliteit van de provincie, het agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen, en Infrabel zijn strikt op te volgen;*
- het gelijkvloers in te richten met een levendige functie;*
- de ondergrondse polyvalente ruimten niet te gebruiken als verblijfsruimten of publiek toegankelijke ruimten;*
- het aantal ondergrondse parkeerplaatsen te beperken tot 200. De parking moet ook ingezet kunnen worden buiten de kantooruren voor andere (toekomstige) gebruikers.*

...”

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 16 november 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij. Zij vragen om te worden gehoord.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 3 januari 2013 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

Er werd geen hoorzitting georganiseerd. De verwerende partij beslist op 10 januari 2013 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Een afschrift van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen werd aangeplakt op 5 juni 2012.

De poststempel van de aangetekende brief van de heer Philippe Vande Castele namens mevrouw Anne Clark met het beroepsschrift is gedateerd op 16 november 2012 en geldt als bewijs van verzending.

De poststempel van de aangetekende brief van de heer Philippe Vande Castele namens de heer Louis Ceulemans met het beroepsschrift is gedateerd op 16 november 2012 en geldt als bewijs van verzending.

...

De vergunning werd aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanplakking werd geattesteerd op 5 juni 2012.

Conform art. 4.7.21 van de VCRO dient het beroep te worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen die ingaat, voor wat betreft het beroep ingesteld door derden, de dag na deze van aanplakking. Bijgevolg werd het beroep laattijdig ingesteld.
...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep en het belang van de verzoekende partijen

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. De tussenkomende partij doet op de zitting van 8 april 2014 afstand van haar exceptie met betrekking tot het belang van de verzoekende partijen zoals opgeworpen in haar schriftelijke uiteenzetting. Er worden geen excepties meer opgeworpen.

B. Schending van artikel 4.8.11, §3 VCRO en artikel 11 en 12 Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

1.

De tussenkomende partij stelt dat het verzoekschrift onontvankelijk is omdat het verzoekschrift van de verzoekende partijen geen aanduiding bevat van de verwerende partij en dat ook niet werd aangetoond dat het verzoekschrift gelijktijdig met de indiening werd overgemaakt aan de verwerende partij en de begunstigde van de vergunning.

2.

De verzoekende partijen antwoorden hierop dat zij wel degelijk de verwerende partij hebben aangeduid in het verzoekschrift.

Bovendien stellen de verzoekende partijen dat zij het verzoekschrift per e-mail hebben meegedeeld aan de tussenkomende partij en dat de verwerende partij in haar antwoordnota erkent dat zij een kopie van het verzoekschrift heeft ontvangen.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen wel degelijk vragen om “*de vernietiging van de beslissing van 10 januari 2013 van de Deputatie-Provincie Antwerpen*”.

De Raad heeft bovendien een inquisitoriale bevoegdheid en duidt als dusdanig zelf de verwerende partij aan.

De verzoekende partijen hebben voldoende duidelijk het voorwerp van hun vordering aangeduid, met name de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 13 januari 2013 waarbij het door hen ingestelde beroep onontvankelijk wordt verklaard.

De verwerende partij is de deputatie van de provincie Antwerpen als zijnde de auteur van de bestreden beslissing.

2.

De verwerende partij erkent uitdrukkelijk dat zij een kopie van het verzoekschrift heeft ontvangen van de verzoekende partijen. De verzoekende partijen stellen dat zij het verzoekschrift ook per e-mail hebben bezorgd aan de tussenkomenende partij, gelijktijdig met het versturen van het verzoekschrift aan de Raad.

Daarenboven dient benadrukt te worden dat, zelfs al zouden deze afschriften niet gelijktijdig zijn verzonden, uit de tekst van artikel 12 Procedurebesluit blijkt dat de kennisgeving van een afschrift van het verzoekschrift aan de verwerende partij en aan de begunstigde van de stedenbouwkundige vergunning slechts een louter informatieve waarde heeft, zodat een schending van artikel 12 Procedurebesluit niet kan leiden tot de onontvankelijkheid van de vordering.

3.

De ingeroepen excepties worden verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – Enig middel

A. Enig middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.7.19, §2 VCRO, artikel 4.7.21 VCRO, artikel 4.7.23, §1 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de schending van de hoorplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en verder voeren de verzoekende partijen aan dat er sprake is van machtsoverschrijding en onwettige motieven.

De verzoekende partijen stellen dat zij reeds in hun administratief beroepsschrift hebben aangegeven dat de aanplakking niet correct is gebeurd, doch dat de verwerende partij heeft geoordeeld dat het beroep laattijdig was, zonder de verzoekende partijen te horen, terwijl zij nochtans uitdrukkelijk gevraagd hebben gehoord te worden.

De verzoekende partijen stellen dat zij expliciet in hun beroepsschrift hebben gevraagd om gehoord te worden. Zij voeren aan dat de hoorplicht geschonden is omdat er geen hoorzitting is geweest, de deputatie niet verwijst naar een hoorzitting en de verwerende partij ook niet motiveert waarom ze geen hoorzitting heeft gehouden. Zij verwijzen bovendien naar de nota die zij nog hebben ingediend, maar waarop de verwerende partij ook niet heeft geantwoord.

Met betrekking tot de onregelmatigheid van de aanplakking stellen de verzoekende partijen dat enkel een bericht van mededeling werd aangeplakt ter hoogte van de “Borsbeekse brug” en dat dit bericht bovendien niet leesbaar was vanuit de openbare weg, want aangeplakt op het te slopen gebouw, 25 meter verwijderd van het openbaar voetpad. Zij wijzen er op dat de verwerende partij enkel motiveert dat de vergunning werd aangeplakt “op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft” en “dat de aanplakking werd geattesteerd op 5 juni 2012”. De verzoekende partijen stellen dat het perceel paalt aan twee openbare wegen, dus niet alleen aan de Borsbeeksebrug maar ook aan de Binnensingel. Zij houden dan ook voor dat de bekendmaking moest gebeuren met een aanplakking aan elk van de verschillende openbare wegen waaraan het goed paalt. Zij voeren aan dat de verwerende partij in het midden laat aan welk van de twee openbare wegen de aanplakking heeft plaatsgehad en dat de verwerende partij niet kon besluiten tot het bestaan van een behoorlijke aanplakking zonder evenwel in het dossier te kunnen vaststellen dat het bericht ook werd aangeplakt ter hoogte van de Binnensingel. Ook leveren zij kritiek op het feit dat de verwerende partij geen verantwoording aflegt over het feit dat belanghebbenden die één kant van de twee openbare wegen bewandelen geen kennis krijgen van het bestaan van de vergunning afgeleverd in eerste aanleg, terwijl diegenen aan de andere kant van deze openbare wegen wel hiervan kennis krijgen.

De verzoekende partijen vragen, mocht de Raad van oordeel zijn dat de bekendmaking op één plaats volstond, de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof:

“Schenden de artikelen 4.7.19, §2 en 4.7.23, §4 VCRO niet de artikelen 10, 11 en 23 van de Grondwet, afzonderlijk beschouwd en in samenhang genomen met artikel 190 van de Grondwet, met de Richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, inzonderheid artikel 11, en met het Verdrag van Aarhus van 25 juni 1998 betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, inzonderheid artikel 9,

geïnterpreteerd in die zin dat wanneer het goed waarop de verkavelingsaanvraag betrekking heeft, aan verschillende openbare wegen paalt, de term “plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft”, bedoeld in artikel 4.7.19, §2 en 4.7.23, §4 VCRO, niet moet opgevat worden als de plaats aan elk van deze verschillende openbare wegen, doch enkel aan een plaats aan één van deze openbare wegen,

in acht genomen dat artikel 5 van het BVR van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging bepaalt dat “minstens vanaf de dag na de ontvangst van één van de documenten, genoemd in artikel 4, tot de dag van de beslissing over deze aanvraag, moet de aanvrager een bekendmaking aanplakken op een plaats waar het betrokken goed paalt aan een openbare weg, of indien het goed aan verschillende openbare wegen paalt, aan elk van die openbare wegen?”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat aan de hoorplicht is voldaan omdat de verzoekende partijen schriftelijk zijn gehoord. De verzoekende partijen werden op 20 november 2012 op de hoogte gebracht van het feit dat het beroepsschrift niet voldoet aan de ontvankelijkheidsvereisten van artikel 4.7.21 VCRO en het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar werd overgemaakt aan de verzoekende partijen. Door het indienen van een nota met een schrijven van 23 november 2012 hebben de verzoekende partijen volgens de verwerende partij uitgebreid kunnen reageren op het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. De verwerende partij heeft door deze nota ook kennis gekregen van de tegenargumenten van de verzoekende partijen over elementen die in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar werden opgeworpen. Op deze wijze werden de verzoekende partijen nuttig, dit is met kennis van zaken, maar schriftelijk, gehoord.

De verwerende partij stelt tevens dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij het middel, omdat de verwerende partij in elk geval opnieuw zal dienen te besluiten tot de laattijdigheid van het beroep.

Met betrekking tot de beweerde onregelmatigheid van de aanplakking voert de verwerende partij aan dat de verzoekende partijen de regelgeving inzake de aanplakking van de vergunning verwarren met de procedure van aanplakking van het bericht van openbaar onderzoek, zoals vastgesteld in het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000. Zij stelt dat artikel 4.7.19 VCRO geen specifieke regels met betrekking tot de aanplakking heeft opgelegd en dat in het volledigheidsbewijs en de vergunning afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen de bouwplaats wordt omschreven als "Borsbeeksebrug ZN, 2600 Berchem-Antwerpen". Zij vervolgt dat het attest van aanplakking op deze bouwplaats werd aangebracht, duidelijk zichtbaar, zo dicht mogelijk bij de openbare weg en gericht naar de straatkant.

De verwerende partij verwijst naar het attest van aanplakking en naar de verklaring op eer. Ook merkt de verwerende partij op dat de verzoekende partijen een schrijven hebben ontvangen van de gemeente waarbij de vergunning werd meegedeeld, waardoor de verzoekende partijen op de hoogte waren van de vergunning en tijdig beroep hadden kunnen instellen.

Tot slot stelt de verwerende partij nog dat de verzoekende partijen eigenlijk kritiek leveren op artikel 4.7.19 VCRO, doch dat de Raad niet bevoegd is om zich uit te spreken over een decretale bepaling.

Aangezien de middelen volgens de verwerende partij kennelijk onontvankelijk zijn, is het niet nuttig om de prejudiciële vraag te stellen.

3.

De tussenkomende partij herhaalt dat een verwijzing naar het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken niet aan de orde is omdat het geen bekendmaking betreft van een openbaar onderzoek.

De tussenkomende partij verwijst naar de foto die zij samen met de verklaring op eer aan het college van Burgemeester en Schepenen heeft bezorgd en voegt daaraan toe dat het toegangsplein voor het te slopen postgebouw een publiek toegankelijke zone betreft. Ze stelt dan ook dat de aanplakking gebeurde op een goed zichtbare en goed leesbare plaats.

Ook stelt de tussenkomende partij dat de verzoekende partijen goed op de hoogte waren van de vergunning, en pas gereageerd hebben na de aanplakking van de tweede stedenbouwkundige

vergunning die op dezelfde plaats werd uitgehangen en wel tijdig werd opgemerkt. De tussenkomende partij deelt tevens de foto van de aanplakking van de tweede vergunning mee.

De tussenkomende partij stelt betreffende de hoorplicht, dat tijdens de hoorzitting over de andere administratieve beroepsprocedure betreffende de latere aanvraag, door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar uitdrukkelijk werd gewezen op de onontvankelijkheid van de verzoekschriften, waarop de raadsman van de verzoekende partijen uitgebreid het woord nam om zich hiertegen te verweren.

Zij verwijst tevens naar de nota die de verzoekende partijen hebben ingediend na ontvangst van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar waarin tot de onontvankelijkheid van het administratief beroep werd geadviseerd, en stelt dat de verzoekende partijen op deze wijze schriftelijk zijn gehoord nu zij hun visie over de onontvankelijkheid hebben kunnen kenbaar maken.

4.

In hun wederantwoordnota verwijzen de verzoekende partijen naar de miskenning van zowel de Grondwet als het verdrag van Aarhus indien artikel 4.7.19 VCRO dermate beperkend zou gelezen worden dat een aanplakking aan één openbare weg zou volstaan wanneer het goed paalt aan meerdere openbare wegen. Het project is bovendien MER-plichtig en valt daardoor ook onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Aarhus, dat een behoorlijke bekendmaking inzake inspraak waarborgt. Zij voegen er nog aan toe dat de verwerende partij en de tussenkomende partij niet betwisten dat het betrokken goed aan twee openbare wegen paalt, en dat de vergunning enkel werd bekendgemaakt aan de zijde van de Borsbeeksebrug.

De verzoekende partijen stellen dat de grond rond het gebouw waar de aanplakking gebeurde, niet openbaar is dus ook niet vrij te betreden.

Ook stellen de verzoekende partijen dat na een hoorzitting de verwerende partij wel tot andere inzichten kan komen.

Bovendien zijn de verzoekende partijen van mening dat op de hoorzitting niet enkel de laattijdigheid had kunnen worden besproken maar ook de grond van de zaak.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen zijn derde belanghebbenden voor wie de administratieve beroepstermijn, overeenkomstig artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO, begint te lopen vanaf de dag na deze van aanplakking.

In de bestreden beslissing werd vastgesteld dat het administratief beroep laattijdig werd ingesteld. Het administratief beroep werd onontvankelijk verklaard.

De verzoekende partijen betwisten de geldigheid van de aanplakking van de vergunning afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen. De verwerende partij verwijst naar de verklaring op eer en het attest van aanplakking, en ook de tussenkomende partij verwijst naar de stukken omtrent de aanplakking, met name de “eerste verklaring op eer” van de aanplakking van de vergunning van het college van burgemeester en schepenen van 25 mei 2012.

2.

Artikel 4.7.19, §2 VCRO bepaalt het volgende:

“Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde levert op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende, vermeld in artikel 4.7.21, §2, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af.”

Sinds het arrest van het Grondwettelijk Hof van 27 januari 2011 (nr. 8/2011) kan niet meer ernstig worden betwist dat de beroepstermijn ingaat de dag na de startdatum van aanplakking. Bovendien wordt met betrekking tot de aanplakking als vorm van bekendmaking van vergunningsbeslissingen overwogen dat dit een geschikte vorm van bekendmaking is, mede omwille van het feit dat de gemeentelijke overheid dient te waken en te attesteren over de aanplakking.

Om van een geldig attest van aanplakking te kunnen spreken is in de eerste plaats dan ook vereist dat de datum van aanplakking en meer in het bijzonder de eerste dag van aanplakking, in het attest wordt vermeld. Enkel op die wijze kan de belanghebbende derde weten wanneer de beroepstermijn een aanvang heeft genomen en wanneer deze verstrijkt.

Tot zolang de Vlaamse regering geen aanvullende inhoudelijke of vormelijke vereisten heeft opgelegd waaraan de aanplakking moet voldoen, kan enkel rekening gehouden worden met artikel 4.7.19, §2 VCRO.

De Raad kijkt naar het attest van aanplakking om te kunnen beoordelen of de aanplakking wel correct is gebeurd.

2.

De Raad stelt vast dat het “attest van aanplakking” in het administratief dossier het volgende stelt:

*“Attest van aanplakking
Bekendmaking van een beslissing over een stedenbouwkundige aanvraag*

Ondergetekende verklaart het bewijs van eer van de aanvrager ontvangen te hebben dat kennis geeft dat op 05/06/2012 de bekendmaking van de beslissing van de stedenbouwkundige aanvraag met dossiernummer: ZBE/B/20121740 werd aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft:

*Borsbeeksebrug ZN
2600 Berchem-Antwerpen*

Datum: 27 februari 2013”

Los van de discussie over de vraag of de aanplakking regelmatig gebeurde, en met name *‘op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft’*, en waar die plaats dan is nu het voorwerp van de aanvraag gelegen is tussen twee openbare wegen, en los van de vraag of de aanplakking leesbaar was vanop de openbare weg, blijkt uit de stukken van het administratief dossier enkel dat de tussenkomenende partij ‘op eer’ aan het college van burgemeester en schepenen heeft verklaard dat de aanplakking heeft plaatsgehad op 5 juni 2012. Bij de mededeling van deze verklaring op eer heeft de tussenkomenende partij een foto van deze aanplakking bezorgd.

Uit de gegevens van het administratief dossier en de bewoordingen van het attest kan de Raad enkel besluiten dat het in het administratief dossier aanwezige attest van aanplakking werd opgemaakt louter op basis van de verklaring op eer van de aanvrager.

3.

Een attest waarin wordt verklaard dat de aanplakking is gebeurd en louter is gesteund op een verklaring op eer van de aanvrager, houdt enkel een bewijs in van de verklaring van de aanvrager. Ook al dient de aanvrager de gemeente op de hoogte te brengen van de datum van aanplakking, is de loutere verklaring op eer niet voldoende. Dergelijk document attesteert niet dat de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde de aanplakking en de modaliteiten ervan is gaan controleren. Bovendien werd dit “attest” opgesteld op 27 februari 2013, dus lang nadat de tussenkomenende partij haar verklaring op eer meedeelde en zelfs nadat de verzoekende partijen de jurisdictionele procedure bij de Raad hadden ingeleid. De Raad kan enkel vaststellen dat de bestreden beslissing dateert van 10 januari 2013 terwijl het ‘attest van aanplakking’ werd opgesteld op 27 februari 2013 zodat het zelfs duidelijk is dat de verwerende partij voor de berekening van de administratieve beroepstermijn is voortgegaan op de loutere verklaring op eer van de tussenkomenende partij.

Tegenover de verklaring op eer van de aanvrager staat en kan de bewering staan van een belanghebbende derde dat de aanplakking hetzij niet is gebeurd, hetzij niet is gebeurd overeenkomstig de bepalingen van artikel 4.7.19, §2 VCRO.

Een verklaring op eer van de aanvrager kan bovendien niet worden gelijkgesteld met een attest van de gemeentelijke overheid waarin louter wordt verklaard dat een mededeling van de vergunningsbeslissing is aangeplakt gedurende dertig dagen.

4.

Uit het voorgaande volgt dat de verwerende partij niet kon verwijzen naar een ‘attestatie van aanplakking op 5 juni 2012’ om te stellen dat de vergunning op een correcte manier werd uitgehangen. De verwerende partij kon dus niet in de bestreden beslissing rechtsgeldig tot een laattijdigheid besluiten nu zij zich niet op een geattesteerde aanplakking kon steunen.

Uit het voorgaande volgt dat de administratieve beroepstermijn voor belanghebbende derden zoals de verzoekende partijen niet aanvangt bij gebrek aan geldig geattesteerde aanplakking. De verwerende partij heeft artikel 4.7.19, §2 VCRO geschonden door het administratief beroep onontvankelijk te verklaren.

5.

Het verweer van de verwerende partij en de tussenkomenende partij dat de regelgeving inzake de bekendmaking inzake het openbaar onderzoek niet van toepassing is op de bekendmaking van

stedenbouwkundige vergunningen is niet terzake dienend. Zoals hierboven vastgesteld is de aanplakking van de mededeling dat een vergunning werd verleend immers niet geattesteerd door de gemeentesecretaris of diens gemachtigde en kan een verklaring op eer dergelijke attestatie niet vervangen.

6.

Het feit dat de eerste verzoekende partij per brief van 4 juni 2012 van de stad Antwerpen op de hoogte werd gebracht van het afleveren van de vergunning, doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. Er werd vooreerst geen mededeling gestuurd naar de tweede verzoekende partij. Bovendien stelt artikel 4.7.21, §3 VCRO duidelijk dat de termijn van dertig dagen waarbinnen het administratief beroep moet worden ingesteld, pas ingaat de dag na deze van aanplakking voor “elke andere belanghebbende”. De verzoekende partijen, die geen “aanvrager” of “leidend ambtenaar zijn”, vallen onder de categorie “elke andere belanghebbende” volgens artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO, waardoor de startdatum van de beroepstermijn enkel de dag na deze van aanplakking is.

7.

Gelet op het feit dat het middel in de aangegeven mate gegrond wordt verklaard, dient de prejudiciële vraag die de verzoekende partijen opwerpen, niet gesteld te worden.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Aanvullend middel

Het aanvullend middel, dat met een aangetekend schrijven van 8 maart 2013 aan de Raad werd bezorgd, wordt, los van de vraag of deze aanvulling al dan tijdig binnen de beroepstermijn werd ingediend, en al dan niet uit de debatten moet worden geweerd, niet verder onderzocht aangezien dit middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

Ook de aanvullende nota's naar aanleiding van het arrest van het Grondwettelijk Hof van 31 juli 2013 met nummer 114/2013 (integratiespoor voor milieu-effectenrapportage), worden om de hierboven vermelde reden niet verder onderzocht.

Op de vraag van de verzoekende partijen, per aangetekende brief van 23 juni 2014, tot heropening van de debatten omwille van een stuk dat niet werd neergelegd ter zitting, wordt om dezelfde redenen niet ingegaan.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv IMMO BERCHEM X is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 10 januari 2013, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 25 mei 2012, waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het afbreken van een bestaand postsorteercentrum en het bouwen van een kantoorgebouw, onontvankelijk wordt verklaard.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen en dit binnen een vervaltermijn van 4 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 21 juni 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van
Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS

Hilde LIEVENS